ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.7.2021
COM(2021) 388 final

ANNEX

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της

πρότασης ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Τα συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Επιθυμώντας να προωθήσουν την ουσιαστική πρόσβαση στη δικαιοσύνη για όλους και να διευκολύνουν τις πολυμερείς εμπορικές συναλλαγές και επενδύσεις που βασίζονται σε κανόνες, καθώς και την κινητικότητα, μέσω της δικαστικής συνεργασίας,

Φρονώντας ότι η εν λόγω συνεργασία μπορεί να ενισχυθεί με τη δημιουργία ενιαίου συνόλου βασικών κανόνων για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ώστε να διευκολυνθεί η αποτελεσματική αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων αυτών,

Έχοντας την πεποίθηση ότι μια τέτοια ενισχυμένη δικαστική συνεργασία προϋποθέτει ιδίως ένα διεθνές νομικό καθεστώς το οποίο να παρέχει μεγαλύτερη προβλεψιμότητα και ασφάλεια σε σχέση με την παγκόσμια κυκλοφορία αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων, και το οποίο να είναι συμπληρωματικό προς τη σύμβαση της 30ής Ιουνίου 2005 για τις συμφωνίες παρέκτασης,

Αποφασίζουν να συνάψουν προς τον σκοπό αυτόν την παρούσα Σύμβαση και συμφωνούν επί των ακόλουθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I — ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και την εκτέλεση σε ένα συμβαλλόμενο κράτος δικαστικής απόφασης η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

Άρθρο 2
Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα θέματα:

α) προσωπική κατάσταση και ικανότητα δικαίου των φυσικών προσώπων·

β) υποχρεώσεις διατροφής·

γ) άλλα θέματα οικογενειακού δικαίου, στα οποία περιλαμβάνονται οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων και τα λοιπά δικαιώματα ή υποχρεώσεις που απορρέουν από γάμο ή παρόμοια σχέση·

δ) διαθήκες και κληρονομική διαδοχή·

ε) αφερεγγυότητα, πτωχευτικοί συμβιβασμοί, εξυγίανση χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και άλλες ανάλογες διαδικασίες·

στ) μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων·

ζ) διασυνοριακή θαλάσσια ρύπανση, θαλάσσια ρύπανση σε περιοχές εκτός εθνικής δικαιοδοσίας, θαλάσσια ρύπανση από πλοία, περιορισμός ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις και γενική αβαρία·

η) ευθύνη για ζημίες από πυρηνική ενέργεια·

θ) εγκυρότητα, ακυρότητα και λύση νομικών προσώπων ή ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων, και εγκυρότητα αποφάσεων των οργάνων τους·

ι) εγκυρότητα καταχωρίσεων σε δημόσια μητρώα·

ια) δυσφήμιση·

ιβ) ιδιωτικότητα·

ιγ) διανοητική ιδιοκτησία·

ιδ) δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων του προσωπικού τους κατά την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων του·

ιε) δραστηριότητες επιβολής του νόμου, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων του προσωπικού επιβολής του νόμου κατά την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων του·

ιστ) θέματα αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας (ανταγωνισμού), εκτός αν η δικαστική απόφαση βασίζεται σε συμπεριφορά που συνιστά αντιανταγωνιστική συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ πραγματικών ή δυνητικών ανταγωνιστών για τον καθορισμό τιμών, τη νόθευση διαγωνισμών, την επιβολή περιορισμών ή ποσοστώσεων παραγωγής ή την κατανομή των αγορών μέσω της κατανομής πελατών, προμηθευτών, περιοχών ή γραμμών εμπορίου, και όταν τόσο η εν λόγω συμπεριφορά όσο και τα αποτελέσματα που παράγει έχουν επέλθει στο κράτος προέλευσης·

ιζ) αναδιάρθρωση δημόσιου χρέους μέσω μονομερών κρατικών μέτρων.

2. Μια δικαστική απόφαση δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης εφόσον το ζήτημα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση έχει ανακύψει αποκλειστικά και μόνο ως προδικαστικό ζήτημα κατά τη δίκη στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η δικαστική απόφαση, και όχι ως αντικείμενο της δίκης. Ειδικότερα, το γεγονός και μόνον ότι το εν λόγω ζήτημα έχει ανακύψει στο πλαίσιο των μέσων άμυνας δεν συνεπάγεται τον αποκλεισμό δικαστικής απόφασης από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο ζήτημα δεν αποτέλεσε αντικείμενο της δίκης.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες διαιτησίας και άλλες συναφείς διαδικασίες.

4. Μια απόφαση δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης για τον μόνο λόγο ότι κάποιο κράτος, συμπεριλαμβανομένης μιας κυβερνήσεως, κρατικού οργανισμού ή οποιουδήποτε προσώπου το οποίο ενεργεί για λογαριασμό ενός κράτους, αποτελούσε μέρος της εν λόγω διαδικασίας.

5. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει τα προνόμια και τις ασυλίες κρατών και διεθνών οργανισμών σε σχέση με αυτά τα ίδια ή με την περιουσία τους.

Άρθρο 3
Ορισμοί

1. Στην παρούσα Σύμβαση:

α) με τον όρο «εναγόμενος» νοείται το πρόσωπο κατά του οποίου ασκήθηκε η αγωγή ή η ανταγωγή στο κράτος προέλευσης·

β) με τον όρο «δικαστική απόφαση» νοείται κάθε απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς η οποία εκδίδεται από δικαστήριο, χωρίς να έχει σημασία το πώς ονομάζεται η εν λόγω απόφαση, συμπεριλαμβανομένων των βουλευμάτων και των διατάξεων, καθώς και ο προσδιορισμός δικαστικών εξόδων ή δαπανών από το δικαστήριο (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών υπαλλήλων), υπό την προϋπόθεση ότι ο προσδιορισμός αυτός αφορά απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς η οποία είναι δυνατό να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί δυνάμει της παρούσας Σύμβασης. Τα συντηρητικά ασφαλιστικά μέτρα δεν θεωρούνται δικαστικές αποφάσεις.

2. Μια οντότητα ή ένα πρόσωπο, πλην των φυσικών προσώπων, θεωρείται ότι έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος:

α) όπου βρίσκεται η καταστατική του έδρα·

β) με βάση τη νομοθεσία του οποίου απέκτησε νομική προσωπικότητα ή συνεστήθη·

γ) όπου βρίσκονται τα κεντρικά του γραφεία· ή

δ) όπου βρίσκεται ο κύριος τόπος δραστηριότητάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 4
Γενικές διατάξεις

1. Δικαστική απόφαση η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους (κράτος προέλευσης) αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση) σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι δυνατό να απορριφθεί μόνον για τους λόγους που καθορίζονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Δεν εξετάζεται επί της ουσίας η δικαστική απόφαση στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση. Εξέταση επί της ουσίας επιτρέπεται μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

3. Μια δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται μόνον εφόσον παράγει αποτελέσματα στο κράτος προέλευσης, η δε εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης είναι δυνατή μόνον εφόσον αυτή είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης.

4. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να αναβληθεί ή να απορριφθεί αν κατά της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 έχει ασκηθεί ένδικο μέσο στο κράτος προέλευσης ή αν δεν έχει εκπνεύσει η προθεσμία άσκησης τακτικών ένδικων μέσων. Τυχόν απόρριψη δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη υποβολή αίτησης για την αναγνώριση ή την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 5
Βάσεις για την αναγνώριση και την εκτέλεση

1. Μια δικαστική απόφαση είναι επιλέξιμη για αναγνώριση και εκτέλεση αν πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση είχε τη συνήθη διαμονή του στο κράτος προέλευσης κατά τον χρόνο που το πρόσωπο αυτό κατέστη διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης·

β) το φυσικό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση είχε τον κύριο τόπο δραστηριότητάς του στο κράτος προέλευσης κατά τον χρόνο που το πρόσωπο αυτό κατέστη διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης και η αξίωση επί της οποίας βασίζεται η δικαστική απόφαση προέκυψε από τις δραστηριότητες της εν λόγω δραστηριότητας·

γ) το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι το πρόσωπο που άσκησε την αγωγή, πλην της ανταγωγής, στην οποία βασίζεται η δικαστική απόφαση·

δ) ο εναγόμενος διατηρούσε υποκατάστημα, πρακτορείο ή κάθε άλλη εγκατάσταση χωρίς χωριστή νομική προσωπικότητα στο κράτος προέλευσης κατά τον χρόνο που το εν λόγω πρόσωπο κατέστη διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης, και η αξίωση επί της οποίας βασίζεται η δικαστική απόφαση προέκυψε από τις δραστηριότητες του εν λόγω υποκαταστήματος, πρακτορείου ή εγκατάστασης·

ε) ο εναγόμενος συναίνεσε ρητά στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου προέλευσης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση·

στ) ο εναγόμενος προέβαλε ισχυρισμούς επί της ουσίας της διαφοράς ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης, χωρίς να αμφισβητήσει τη δικαιοδοσία, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στη νομοθεσία του κράτους προέλευσης, εκτός αν είναι προφανές ότι βάσει της εν λόγω νομοθεσίας δεν θα είχε γίνει δεκτή ένσταση κατά της δικαιοδοσίας ή κατά της άσκησης δικαιοδοσίας·

ζ) η απόφαση αφορούσε συμβατική υποχρέωση και εκδόθηκε από δικαστήριο του κράτους στο οποίο εκπληρώθηκε ή θα έπρεπε να έχει εκπληρωθεί η εν λόγω υποχρέωση, σύμφωνα με:

i) τη συμφωνία των μερών ή

ii) το εφαρμοστέο δίκαιο στη Σύμβαση, ελλείψει συμφωνηθέντος τόπου εκτελέσεως,

εκτός αν οι δραστηριότητες του εναγομένου σε σχέση με τη συναλλαγή δεν παρουσίαζαν σαφώς σκόπιμη και ουσιώδη συνάφεια με το εν λόγω κράτος·

η) η απόφαση αφορούσε μίσθωση ακινήτου (μίσθωση) και εκδόθηκε από δικαστήριο του κράτους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο·

θ) η απόφαση εκδόθηκε σε βάρος του εναγομένου σχετικά με συμβατική υποχρέωση που εξασφαλιζόταν με εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ευρισκόμενου στο κράτος προέλευσης, αν η συμβατική αξίωση ασκήθηκε μαζί με αξίωση κατά του ίδιου εναγομένου σχετικά με το εν λόγω εμπράγματο δικαίωμα·

ι) η απόφαση εκδόθηκε σχετικά με εξωσυμβατική υποχρέωση που προέκυψε από θάνατο, σωματική βλάβη, ζημία ή απώλεια ενσώματου αγαθού, και η πράξη ή η παράλειψη που προκάλεσε άμεσα τη ζημία αυτή συνέβη στο κράτος προέλευσης, ανεξάρτητα από τον τόπο επέλευσης της ζημίας·

ια) η απόφαση αφορά την εγκυρότητα, τη σύνθεση, τα αποτελέσματα, τη διαχείριση ή την τροποποίηση ενός trust που έχει συσταθεί οικειοθελώς και αποδεικνύεται εγγράφως και:

i) κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας, το κράτος προέλευσης οριζόταν στη συστατική πράξη του trust ως κράτος ενώπιον των δικαστηρίων του οποίου πρέπει να επιλύονται οι σχετικές διαφορές· ή

ii) κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας, το κράτος προέλευσης οριζόταν ρητά ή σιωπηρά στη συστατική πράξη του trust ως το κράτος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του trust.

Το παρόν στοιχείο εφαρμόζεται μόνο σε αποφάσεις που αφορούν εσωτερικές πτυχές ενός καταπιστεύματος μεταξύ προσώπων που συνδέονται ή συνδεόταν με σχέση trust·

ιβ) η απόφαση εκδόθηκε επί ανταγωγής:

i) στον βαθμό που εκδόθηκε υπέρ του αντενάγοντος, υπό την προϋπόθεση ότι η ανταγωγή προέκυψε από την ίδια συναλλαγή ή το ίδιο γεγονός από την οποία ή το οποίο προέκυψε η αγωγή· ή

ii) στον βαθμό που εκδόθηκε σε βάρος του αντενάγοντος, εκτός αν η νομοθεσία του κράτους προέλευσης προέβλεπε την απαίτηση άσκησης ανταγωγής προκειμένου να αποφευχθεί ο αποκλεισμός·

ιγ) η απόφαση εκδόθηκε από δικαστήριο οριζόμενο σε συμφωνία που συνάφθηκε ή τεκμηριώθηκε, εγγράφως ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας που καθιστά τις πληροφορίες προσβάσιμες ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μεταγενέστερη παραπομπή, πλην αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης.

Για τους σκοπούς του παρόντος στοιχείου ο όρος «αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης» σημαίνει κάθε συμφωνία η οποία συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων μερών που ορίζει ως αρμόδια για την εκδίκαση νομικής διαφοράς που έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει στο πλαίσιο συγκεκριμένης έννομης σχέσης τα δικαστήρια ενός κράτους ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια ενός κράτους, με αποκλεισμό της αρμοδιότητας κάθε άλλου δικαστηρίου.

2. Αν η αναγνώριση ή η εκτέλεση ζητείται κατά φυσικού προσώπου το οποίο ενεργεί πρωτίστως για προσωπικούς, οικογενειακούς ή οικιακούς σκοπούς (καταναλωτής) σε διαφορές από σύμβαση καταναλωτή ή κατά εργαζομένου σε διαφορές από σύμβαση εργασίας του εργαζομένου:

α) το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 εφαρμόζεται μόνον αν η συναίνεση απευθυνόταν στο δικαστήριο, προφορικά ή γραπτά·

β) τα στοιχεία στ), ζ) και ιγ) της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται.

3. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε δικαστική απόφαση που εκδόθηκε σχετικά με μίσθωση κατοικίας (μίσθωση ακινήτου) ή σχετικά με την καταχώριση ακινήτου. Μια τέτοια απόφαση είναι επιλέξιμη για αναγνώριση και εκτέλεση μόνον αν εκδόθηκε από δικαστήριο του κράτους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο.

Άρθρο 6

Αποκλειστική βάση για την αναγνώριση και την εκτέλεση

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5, απόφαση που εκδόθηκε σχετικά με εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων αναγνωρίζεται και εκτελείται αν, και μόνον αν, το ακίνητο βρίσκεται στο κράτος προέλευσης.

Άρθρο 7

Άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης

1. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον:

α) το έγγραφο με το οποίο τέθηκε σε κίνηση η διαδικασία ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο συμπεριλαμβανομένης δήλωσης των ουσιωδών στοιχείων της αγωγής:

i) δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιον τρόπον ώστε να μπορεί αυτός να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, εκτός αν ο εναγόμενος προσήλθε στο δικαστήριο προέλευσης και ανέπτυξε την επιχειρηματολογία του χωρίς να αμφισβητήσει την ύπαρξη επίδοσης ή κοινοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία του κράτους προέλευσης παρείχε τη δυνατότητα αμφισβήτησης της ύπαρξης επίδοσης ή κοινοποίησης· ή

ii) επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση κατά τρόπο που δεν συμβιβάζεται με τις θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στο εν λόγω κράτος για την επίδοση ή κοινοποίηση δημόσιων εγγράφων·

β) η δικαστική απόφαση εξασφαλίστηκε με απάτη·

γ) η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι προδήλως ασυμβίβαστη με το δημόσιο συμφέρον του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι συγκεκριμένες διαδικαστικές πράξεις που οδήγησαν στην έκδοση της δικαστικής απόφασης ήταν ασυμβίβαστες με θεμελιώδεις αρχές του εν λόγω κράτους σχετικά με τον δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών και των περιπτώσεων που αφορούν παραβιάσεις της ασφάλειας ή της κυριαρχίας του εν λόγω κράτους·

δ) οι διαδικασίες ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης ήταν αντίθετες σε συμφωνία ή ορισμό που περιλαμβάνεται στη συστατική πράξη ενός trust, σύμφωνα με την οποία η διαφορά έπρεπε να επιλυθεί από δικαστήριο κράτους διαφορετικού από το κράτος προέλευσης·

ε) η δικαστική απόφαση αντιβαίνει σε δικαστική απόφαση εκδοθείσα για διαφορά μεταξύ των ίδιων διαδίκων από δικαστήριο του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση· ή

στ) η δικαστική απόφαση αντιβαίνει σε προγενέστερη δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου κράτους μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για το ίδιο αντικείμενο, υπό τον όρο ότι η προγενέστερη δικαστική απόφαση πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να αναγνωριστεί στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να αναβληθεί ή να απορριφθεί αν εκκρεμεί διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων με το ίδιο αντικείμενο ενώπιον δικαστηρίου του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, εφόσον:

α) το δικαστήριο του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση επιλήφθηκε της υποθέσεως πριν από το δικαστήριο του κράτους προέλευσης· και

β) υπάρχει στενή συνάφεια μεταξύ της διαφοράς και του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Τυχόν απόρριψη δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη υποβολή αίτησης για την αναγνώριση ή την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 8
Προδικαστικά ζητήματα

1. Απόφαση επί προδικαστικού ζητήματος δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται δυνάμει της παρούσας Σύμβασης αν η απόφαση αφορά θέμα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ή θέμα που αναφέρεται στο άρθρο 6 επί του οποίου έχει αποφανθεί δικαστήριο κράτους διαφορετικού από το κράτος που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο.

2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον, και στον βαθμό που, η εν λόγω δικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε απόφαση επί θέματος στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ή επί θέματος που αναφέρεται στο άρθρο 6 επί του οποίου έχει αποφανθεί δικαστήριο κράτους διαφορετικού από το κράτος που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 9
Δυνατότητα διαχωρισμού

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση τμήματος δικαστικής απόφασης που είναι δυνατό να διαχωριστεί από αυτή γίνεται δεκτή εφόσον υποβάλλεται αίτηση για την αναγνώριση ή την εκτέλεση του συγκεκριμένου τμήματος ή εφόσον μόνο τμήμα της δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί βάσει της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 10
Αποζημίωση

1. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον, και στον βαθμό που, με τη δικαστική απόφαση επιδικάζεται αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που επιβάλλεται για λόγους παραδειγματισμού ή τιμωρίας, με την οποία δεν αποζημιώνεται ο διάδικος για πραγματική ζημία ή βλάβη την οποία έχει υποστεί.

2. Το επιλαμβανόμενο δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το κατά πόσον και σε ποιον βαθμό η αποζημίωση την οποία έχει επιδικάσει το δικαστήριο προέλευσης αποσκοπεί στην κάλυψη εξόδων και δαπανών που σχετίζονται με τη διαδικασία.

Άρθρο 11
Δικαστικοί συμβιβασμοί (transactions judiciaires)

Οι δικαστικοί συμβιβασμοί (*transactions judiciaires*) που έχουν εγκριθεί από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ή που έχουν συναφθεί ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους στο πλαίσιο της διαδικασίας και οι οποίοι είναι εκτελεστοί στο κράτος προέλευσης κατά τρόπον ίδιο με εκείνον που ισχύει για τις δικαστικές αποφάσεις είναι εκτελεστοί βάσει της παρούσας Σύμβασης κατά τρόπον ίδιο με εκείνον που ισχύει για τις δικαστικές αποφάσεις.

Άρθρο 12
Προσκομιστέα έγγραφα

1. Ο διάδικος που επιδιώκει την αναγνώριση ή αιτείται την εκτέλεση δικαστικής απόφασης οφείλει να προσκομίσει:

α) πλήρες και επικυρωμένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης·

β) αν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το έγγραφο κίνησης της διαδικασίας ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον διάδικο που ερημοδίκησε·

γ) τα τυχόν έγγραφα που απαιτούνται για να αποδειχθεί ότι η εκάστοτε δικαστική απόφαση παράγει αποτελέσματα ή, αναλόγως της περιπτώσεως, είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης·

δ) στην περίπτωση που μνημονεύεται στο άρθρο 11, βεβαίωση δικαστηρίου (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών υπαλλήλων) του κράτους προέλευσης για το ότι ο δικαστικός συμβιβασμός ή τμήμα αυτού είναι εκτελεστό όπως ακριβώς και μια δικαστική απόφαση στο κράτος προέλευσης.

2. Αν το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης δεν επιτρέπει στο επιλαμβανόμενο δικαστήριο να επαληθεύσει την τήρηση των προϋποθέσεων του παρόντος κεφαλαίου, το εν λόγω δικαστήριο δύναται να ζητήσει να προσκομιστούν τα τυχόν αναγκαία έγγραφα.

3. Μια αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση είναι δυνατό να συνοδεύεται από έγγραφο που αφορά τη δικαστική απόφαση, εκδοθέν από δικαστήριο (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών υπαλλήλων) του κράτους προέλευσης, με τα χαρακτηριστικά που συνιστά και έχει δημοσιεύσει η Συνδιάσκεψη της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

4. Αν τα έγγραφα για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν άρθρο δεν είναι συνταγμένα σε επίσημη γλώσσα του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, συνοδεύονται από επικυρωμένη μετάφραση σε τέτοια επίσημη γλώσσα, εκτός αν η νομοθεσία του εν λόγω κράτους ορίζει κάτι διαφορετικό.

Άρθρο 13
Διαδικασία

1. Η διαδικασία που ισχύει για την αναγνώριση, την κήρυξη της εκτελεστότητας ή την καταχώριση προς εκτέλεση, καθώς και για την εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, εκτός αν η παρούσα Σύμβαση ορίζει κάτι διαφορετικό. Το δικαστήριο του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση ενεργεί χωρίς χρονοτριβή.

2. Το δικαστήριο του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση δεν δύναται να απορρίψει την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικής απόφασης βάσει της παρούσας Σύμβασης με το σκεπτικό ότι η αναγνώριση ή η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης θα πρέπει να ζητηθεί σε άλλο κράτος.

Άρθρο 14
Έξοδα της δίκης

1. Καμία εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, με τη μοναδική αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτελέσεως.

2. Η διαταγή πληρωμής των δικαστικών εξόδων ή δαπανών, η οποία εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος κατά οποιουδήποτε προσώπου το οποίο εξαιρείται από τις απαιτήσεις εγγύησης ή κατάθεσης χρηματικού ποσού δυνάμει της παραγράφου 1 ή του δικαίου του κράτους στο οποίο έχει κινηθεί η διαδικασία, κηρύσσεται εκτελεστή σε κάθε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου.

3. Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόζει την παράγραφο 1 ή να ορίσει με δήλωση ποιο από τα δικαστήριά του δεν θα εφαρμόζει την παράγραφο 1.

Άρθρο 15
Αναγνώριση και εκτέλεση βάσει του εθνικού δικαίου

Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, η παρούσα Σύμβαση δεν εμποδίζει την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων βάσει του εθνικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16
Μεταβατική διάταξη

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στην αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων αν, κατά την ημερομηνία κίνησης των διαδικασιών στο κράτος προέλευσης, η Σύμβαση ίσχυε μεταξύ του εν λόγω κράτους και του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Άρθρο 17

Δηλώσεις με τις οποίες περιστέλλονται η αναγνώριση και η εκτέλεση

Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του έχουν την ευχέρεια να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ή να εκτελέσουν δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους εφόσον οι διάδικοι είχαν τη νόμιμη κατοικία τους στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση και η σχέση μεταξύ των διαδίκων καθώς και όλες οι λοιπές περιστάσεις της διαφοράς, με εξαίρεση την τοποθεσία του δικαστηρίου του κράτους προέλευσης, παρουσίαζαν συνάφεια μόνο με το κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Άρθρο 18

Δηλώσεις σχετικά με ειδικά θέματα

1. Όταν ένα κράτος έχει σοβαρό λόγο για να μην εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση για κάποιο ειδικό θέμα, δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόζει τη Σύμβαση για το συγκεκριμένο θέμα. Κάθε κράτος που προβαίνει σε δήλωση αυτής της μορφής πρέπει να διασφαλίζει ότι το περιεχόμενό της περιορίζεται στην έκταση που είναι αναγκαία και ότι το εξαιρούμενο ειδικό θέμα προσδιορίζεται με σαφήνεια και ακρίβεια.

2. Ως προς το συγκεκριμένο θέμα, η Σύμβαση δεν είναι εφαρμοστέα:

α) στο συμβαλλόμενο κράτος που πραγματοποίησε τη δήλωση·

β) σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη, σε περίπτωση που ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση απόφασης εκδοθείσας από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους που πραγματοποίησε τη δήλωση.

Άρθρο 19

Δηλώσεις σχετικά με δικαστικές αποφάσεις που αφορούν ένα κράτος

1. Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση σε δικαστικές αποφάσεις που προκύπτουν από διαδικασίες στις οποίες είναι διάδικος:

α) το εν λόγω κράτος ή φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του· ή

β) κρατικός οργανισμός του εν λόγω κράτους ή φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του εν λόγω κρατικού οργανισμού.

Κάθε κράτος που προβαίνει σε δήλωση αυτής της μορφής πρέπει να διασφαλίζει ότι το περιεχόμενό της περιορίζεται στην έκταση που είναι αναγκαία και ότι η εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής προσδιορίζεται με σαφήνεια και ακρίβεια. Στη δήλωση δεν γίνεται διάκριση μεταξύ των δικαστικών αποφάσεων στις οποίες το κράτος, κρατικός οργανισμός του εν λόγω κράτους ή φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό ενός εξ αυτών είναι εναγόμενος ή ενάγων στη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης.

2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους το οποίο προέβη σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 επιτρέπεται να απορριφθεί αν η δικαστική απόφαση προέκυψε από διαδικασία στην οποία είτε το κράτος που προέβη στη δήλωση είτε το κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, ένας από τους κρατικούς οργανισμούς τους ή φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό ενός εξ αυτών είναι διάδικος, στον ίδιο βαθμό με αυτόν που ορίζεται στη δήλωση.

Άρθρο 20
Ενιαία ερμηνεία

Για την ερμηνεία της παρούσας Σύμβασης λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας της, καθώς και η ανάγκη προαγωγής της ενιαίας εφαρμογής της.

Άρθρο 21
Επανεξέταση της εφαρμογής της Σύμβασης

Ο γενικός γραμματέας της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο φροντίζει για την πραγματοποίηση ανά τακτά χρονικά διαστήματα επανεξέτασης της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν δηλώσεων, και υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και Πολιτικής.

Άρθρο 22
Συμβαλλόμενα κράτη με περισσότερα νομικά συστήματα

1. Σε περίπτωση που σε ένα συμβαλλόμενο κράτος υπάρχουν δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα τα οποία ισχύουν σε διαφορετικά τμήματα της επικράτειάς του σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα που υπάγεται στην παρούσα Σύμβαση:

α) κάθε αναφορά στη νομοθεσία ή στους διαδικαστικούς κανόνες ενός κράτους νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στη νομοθεσία ή στους διαδικαστικούς κανόνες που ισχύουν στην εκάστοτε εδαφική ενότητα·

β) κάθε αναφορά σε δικαστήριο ή δικαστήρια ενός κράτους νοείται ως αναφορά, αναλόγως της περιπτώσεως, σε δικαστήριο ή δικαστήρια της εκάστοτε εδαφικής ενότητας·

γ) κάθε αναφορά στην ύπαρξη συνάφειας με ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στην ύπαρξη συνάφειας με την εκάστοτε εδαφική ενότητα·

δ) κάθε αναφορά στην ύπαρξη συνδετικού στοιχείου σε σχέση με ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στην ύπαρξη συνδετικού στοιχείου σε σχέση με την εκάστοτε εδαφική ενότητα.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, αν σε ένα συμβαλλόμενο κράτος υπάρχουν δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα, το υπόψη κράτος δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση σε καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται μόνον οι εν λόγω επιμέρους εδαφικές του ενότητες.

3. Τα δικαστήρια μιας εδαφικής ενότητας συμβαλλόμενου κράτους όπου υπάρχουν δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα δεν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν ή να εκτελούν δικαστικές αποφάσεις εκδοθείσες σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη με βάση αποκλειστικά και μόνο το γεγονός ότι η εκάστοτε δικαστική απόφαση έχει αναγνωριστεί ή εκτελεστεί σε άλλη εδαφική ενότητα του ιδίου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 23
Σχέση με άλλες διεθνείς νομικές πράξεις

1. Η παρούσα Σύμβαση ερμηνεύεται στο μέτρο του δυνατού ως συμβιβάσιμη με άλλες ισχύουσες συνθήκες στις οποίες υπόκεινται τα συμβαλλόμενα κράτη, είτε προγενέστερες είτε μεταγενέστερες της παρούσας Σύμβασης.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης η οποία συνάφθηκε πριν από την παρούσα Σύμβαση.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης η οποία συνάφθηκε μετά την παρούσα Σύμβαση, όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικής απόφασης εκδοθείσας από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο είναι ταυτόχρονα συμβαλλόμενο μέρος της υπόψη συνθήκης. Καμία από τις διατάξεις της άλλης συνθήκης δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 6 έναντι συμβαλλόμενων κρατών που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της εν λόγω συνθήκης.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή των κανόνων περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικής απόφασης εκδοθείσας από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο είναι ταυτόχρονα κράτος μέλος του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης, εφόσον:

α) οι κανόνες θεσπίστηκαν πριν από τη σύναψη της παρούσας Σύμβασης· ή

β) οι κανόνες θεσπίστηκαν μετά τη σύναψη της παρούσας Σύμβασης, στον βαθμό που δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 6 έναντι των συμβαλλόμενων κρατών τα οποία δεν είναι κράτη μέλη του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV — ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24
Υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από το σύνολο των κρατών.

2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα κράτη.

3. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς προσχώρηση από το σύνολο των κρατών.

4. Οι πράξεις κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Υπουργείο των Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, το οποίο ασκεί καθήκοντα θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25
Δηλώσεις σχετικά με την ύπαρξη περισσότερων νομικών συστημάτων στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος

1. Αν ένα κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα για τα θέματα που ρυθμίζονται στην παρούσα Σύμβαση, το εν λόγω κράτος δύναται να δηλώσει ότι η Σύμβαση καλύπτει όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μία ή περισσότερες εξ αυτών. Οι εν λόγω δηλώσεις κατονομάζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.

2. Αν ένα κράτος δεν προβεί σε δήλωση δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Σύμβαση καλύπτει το σύνολο των εδαφικών του ενοτήτων.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 26
Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης

1. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης ο οποίος απαρτίζεται αποκλειστικά και μόνο από κυρίαρχα κράτη και είναι αρμόδιος για ορισμένα ή για όλα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση δύναται να υπογράψει, να αποδεχθεί, να εγκρίνει ή να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση. Στην περίπτωση αυτή, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις συμβαλλόμενου κράτους, στον βαθμό που ο οργανισμός είναι αρμόδιος για θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης ενημερώνει εγγράφως τον θεματοφύλακα σχετικά με τα θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση και για τα οποία η αρμοδιότητα έχει εκχωρηθεί στον υπόψη οργανισμό από τα κράτη μέλη του. Ο οργανισμός ενημερώνει πάραυτα εγγράφως τον θεματοφύλακα σχετικά με κάθε μεταβολή που επέρχεται στις αρμοδιότητες που του έχουν εκχωρηθεί και οι οποίες καθορίζονται στην πλέον πρόσφατη γνωστοποίηση στην οποία προέβη βάσει της παρούσας παραγράφου.

3. Προκειμένου για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, οι πράξεις που κατατίθενται από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης δεν συνυπολογίζονται, εκτός αν ο εκάστοτε περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δηλώνει κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 παράγραφος 1 ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης.

4. Κάθε αναφορά σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει ομοίως, αναλόγως της περιπτώσεως, για κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 27
Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης ως συμβαλλόμενο μέρος χωρίς τα κράτη μέλη του

1. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δύναται να δηλώσει ότι είναι αρμόδιος για το σύνολο των θεμάτων που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης αλλά δεσμεύονται από αυτήν συνεπεία της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης από μέρους του οργανισμού.

2. Σε περίπτωση που ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1, κάθε αναφορά σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει ομοίως, αναλόγως της περιπτώσεως, για τα κράτη μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 28
Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση της προθεσμίας κατά την οποία επιτρέπεται η πραγματοποίηση κοινοποιήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 2, όσον αφορά το δεύτερο κράτος που έχει καταθέσει την οικεία πράξη κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 24.

2. Ακολούθως, η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει:

α) για έκαστο κράτος που προβαίνει μεταγενέστερα στην κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση σε αυτήν, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση της

προθεσμίας κατά την οποία επιτρέπεται η πραγματοποίηση γνωστοποιήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 2, όσον αφορά το εν λόγω κράτος·

β) για έκαστη εδαφική ενότητα η οποία έχει υπαχθεί στην παρούσα Σύμβαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 25, μετά την έναρξη ισχύος για το κράτος που προέβη στη δήλωση, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κοινοποίηση της δήλωσης κατά τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 29
Δημιουργία σχέσεων δυνάμει της Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση ισχύει μεταξύ δύο συμβαλλόμενων κρατών μόνον αν κανένα εξ αυτών δεν έχει προβεί σε γνωστοποίηση στον θεματοφύλακα σχετικά με το άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή 3. Ελλείψει τέτοιας γνωστοποίησης, η Σύμβαση παράγει αποτελέσματα μεταξύ δύο συμβαλλόμενων κρατών από την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση της προθεσμίας κατά την οποία επιτρέπεται η πραγματοποίηση γνωστοποιήσεων.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να γνωστοποιήσει στον θεματοφύλακα, εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία της γνωστοποίησης από μέρους του θεματοφύλακα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 στοιχείο α), ότι η κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση άλλου κράτους δεν θα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία σχέσεων μεταξύ των δύο κρατών δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

3. Ένα κράτος δύναται να γνωστοποιήσει στον θεματοφύλακα, κατά την κατάθεση της οικείας πράξης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 24 παράγραφος 4, ότι η κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρησή του δεν θα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία σχέσεων με συμβαλλόμενο κράτος δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

4. Τα συμβαλλόμενα κράτη δύνανται ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσουν γνωστοποιήσεις που έχουν πραγματοποιήσει κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 ή 3. Η σχετική ανάκληση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την παρέλευση τριμήνου από την ημερομηνία της γνωστοποίησης.

Άρθρο 30
Δηλώσεις

1. Δηλώσεις κατά την έννοια των άρθρων 14, 17, 18, 19 και 25 είναι δυνατό να πραγματοποιούνται κατά τον χρόνο υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και οποτεδήποτε ακολούθως, καθώς και να τροποποιούνται ή να ανακαλούνται ανά πάσα στιγμή.

2. Κάθε πραγματοποίηση, τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης γνωστοποιείται στον θεματοφύλακα.

3. Κάθε δήλωση η οποία πραγματοποιείται κατά τον χρόνο υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης αρχίζει να ισχύει ταυτόχρονα με την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το οικείο κράτος.

4. Κάθε δήλωση που πραγματοποιείται μεταγενέστερα και κάθε τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης αρχίζουν να ισχύουν την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

5. Κάθε δήλωση που πραγματοποιείται μεταγενέστερα και κάθε τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης δεν εφαρμόζονται σε δικαστικές αποφάσεις που προκύπτουν από διαδικασίες που

έχουν ήδη κινηθεί ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης κατά την έναρξη ισχύος της δήλωσης.

Άρθρο 31
Καταγγελία

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με την υποβολή σχετικής έγγραφης γνωστοποίησης στον θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατό να αφορά αποκλειστικά και μόνο ορισμένες εδαφικές ενότητες συμβαλλόμενου κράτους όπου ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα και στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση δωδεκαμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα. Αν στη γνωστοποίηση καθορίζεται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για την έναρξη ισχύος της καταγγελίας, η καταγγελία αρχίζει να ισχύει από την παρέλευση του εν λόγω μεγαλύτερου χρονικού διαστήματος, με αφετηρία την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 32
Γνωστοποιήσεις από μέρους του θεματοφύλακα

Ο θεματοφύλακας γνωστοποιεί στα μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο καθώς και στα άλλα κράτη και στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης που έχουν προβεί σε υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση κατ' εφαρμογή των άρθρων 24, 26 και 27 τα εξής:

α) κάθε υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση δυνάμει των άρθρων 24, 26 και 27·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 28·

γ) κάθε γνωστοποίηση, δήλωση και τροποποίηση ή ανάκληση που πραγματοποιείται κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 26, 27, 29 και 30· και

δ) κάθε καταγγελία δυνάμει του άρθρου 31.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τον σκοπό αυτόν, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συνάφθηκε στη Χάγη στις 2 Ιουλίου 2019, στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα (αμφότερες οι γλωσσικές αποδόσεις είναι εξίσου αυθεντικές), σε ένα και μόνο αντίγραφο, το οποίο κατατίθεται στο αρχείο της κυβερνήσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ενώ επικυρωμένο αντίγραφο αποστέλλεται, διά της διπλωματικής οδού, σε έκαστο κράτος μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά την ημερομηνία της εικοστής δεύτερης συνόδου της, καθώς και σε έκαστο κράτος το οποίο μετείχε στην εν λόγω σύνοδο.